

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐที่มีมาก่อน พระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้เป็นส่วนราชการของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ เพิ่มเติมบทนิยามให้สอดคล้องกับบัญญัติที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม และกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้มีความชัดเจนมากขึ้น ให้สถาบันมีอำนาจในการบริหารงานบุคคล และให้มีคณะกรรมการข้าราชการครู คณาจารย์และบุคลากรการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรกลางด้านการบริหารงานบุคคล (เพิ่มมาตรา ๓/๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๕/๑ มาตรา ๕/๒ และมาตรา ๕/๓)

(๒) กำหนดให้มีการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ กำหนดให้สถาบันเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการทางงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ยกเลิกมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕)

(๓) กำหนดให้สภาวิชาชีพ หรือสถาบันทางวิชาชีพอื่นจะออกข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์เพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพโดยมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวก่ายการจัดการศึกษาของสถาบันมิได้ กำหนดการแบ่งส่วนราชการ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกหน่วยงานในสถาบัน การรับสถานศึกษาเอกชน สถานศึกษาสังกัดหน่วยงานอื่น สถานประกอบการเข้าสมทบ และที่มารายได้ของสถาบัน และการจัดสรรทรัพยากรในการจัดการศึกษาของสถาบัน การทำคำขอ และการจัดสรรงบประมาณ(เพิ่มมาตรา ๑๖/๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และเพิ่มมาตรา ๒๒/๑)

(๔) กำหนดให้มีคณะกรรมการสภาสถาบัน วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการสภาสถาบัน และอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน และกำหนดให้มีสภาวิชาการ อำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และเพิ่มมาตรา ๒๖/๑ และมาตรา ๒๖/๒)

(๕) กำหนดให้มีตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี อำนาจและหน้าที่ การรักษาราชการแทน และกำหนดตำแหน่งผู้บังคับบัญชาในระดับต่าง ๆ และกำหนดห้ามมิให้ผู้บริหารสถาบันดำรงตำแหน่งเกินกว่าหนึ่งตำแหน่งไม่ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ ยกเลิกมาตรา ๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖)

(๖) กำหนดให้ปริญญา มี ๓ ชั้น กำหนดให้สถาบันมีอำนาจให้ปริญญา กำหนดให้สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒ เพิ่มมาตรา ๔๒/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓)

(๗) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสถาบันดำเนินการประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษา การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี การวิจัย การฝึกอบรมที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถาบันกับสถานประกอบการได้ และกำหนดให้มีกองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษา

และการฝึกอบรมวิชาชีพ ที่มารายได้และการใช้จ่ายของกองทุน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗)

(๘) กำหนดให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้การดำเนินการต่าง ๆ มีความต่อเนื่อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ เพิ่มมาตรา ๖๑/๑ มาตรา ๖๑/๒ มาตรา ๖๑/๓ มาตรา ๖๑/๔ มาตรา ๖๑/๕ มาตรา ๖๑/๖ มาตรา ๖๑/๗ และยกเลิกมาตรา ๖๓)

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา กำหนดให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อจัดการศึกษาอบรมวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับปริญญาสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ร่วมส่งเสริมวิชาชีพชั้นสูงที่มีความชำนาญในการปฏิบัติส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม เพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษาและการพัฒนากำลังคนของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติ สมควรส่งเสริมให้สถาบันการอาชีวศึกษามีระบบบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ มีความเป็นอิสระทางวิชาการ บริหารงานทั่วไป บริหารงานบุคคล งบประมาณ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีองค์ความรู้ทางวิชาการ ในแขนงต่าง ๆ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก มีการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมให้แก่กลุ่มอุตสาหกรรม เป้าหมาย ตลอดจนสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ และทักษะขั้นสูงในการประกอบอาชีพ สามารถตอบสนองความต้องการของภาครัฐและภาคเอกชนได้อย่างแท้จริง และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและแก้ปัญหาให้แก่สังคมส่วนรวมได้ อันจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

.....

“รองคณบดี” หมายความว่า รองคณบดีที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยคณบดีตามที่คณบดีมอบหมาย

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการของสถาบันการอาชีวศึกษา และสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“องค์กร” หมายความว่า กลุ่มบุคคลที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมอย่างมีขั้นตอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน

“สถานประกอบการ” หมายรวมถึง หน่วยงาน องค์กร รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ร่วมมือกับสถาบันเพื่อจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

“มาตรฐานการอาชีวศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพและมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ มาตรา ๕/๒ และมาตรา ๕/๓ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๕/๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการอาชีวศึกษา” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เป็นกรรมการ

(๔) ประธานคณะกรรมการกลางกลุ่มเกษตรกรแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรม บริหารธุรกิจ ศิลปกรรม คหกรรม เกษตรกรรม ประมง อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมสิ่งทอ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อุตสาหกรรมบันเทิงและดนตรี พาณิชยนาวิหรือด้านอื่นอันจะเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา จำนวนไม่เกินสิบเก้าคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ

การสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการตาม (๕) หรือมีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใดให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเพียงเท่าที่มีอยู่

การประชุมและการลงมติของคณะกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีก แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

การพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือการแต่งตั้งเพิ่มให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕/๒ เพื่อประโยชน์และความสอดคล้องในการบริหารงานบุคคลของสถาบันให้สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลของสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และกฎหมายอื่นโดยอนุโลม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีอำนาจออกกฎระเบียบหรือข้อบังคับ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕/๓ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการครู คณาจารย์และบุคลากรการอาชีวศึกษาเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู คณาจารย์ และบุคลากรการอาชีวศึกษา

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค ระดับเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาด้านทักษะวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้และทักษะในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ ทักษะและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

มาตรา ๗ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ในสถาบันตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ โดยรูปแบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถาบันเป็นหลัก โดยมีกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาการวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(๓) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ

เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคนสถาบัน สามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันก็ได้ ทั้งนี้ สถาบันนั้นเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ

มาตรา ๙ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้จัดตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ดังต่อไปนี้

- (๑) ประกาศนียบัตร
- (๒) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- (๓) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
- (๔) ปริญญาสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

สภาสถาบันอาชีวศึกษาเสนอแนะคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อความรู้หรือทักษะในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้

สภาสถาบันอาชีวศึกษาเสนอแนะคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดหลักสูตรโดยการรวมหลักสูตรแต่ละระดับที่ต่อเนื่อง เพื่อความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อ ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้

มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ต้องคำนึงถึง

- (๑) ต้องกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถาบัน
- (๒) การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชนตามความถนัดและความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญา
- (๓) การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม และสถานประกอบการในการกำหนดนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคนรวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา
- (๔) การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบประสบการณ์การทำงานของบุคคลเพื่อเข้ารับการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
- (๕) การมีระบบจูงใจให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ
- (๖) การระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพโดยคำนึงถึงการประสานประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- (๗) การมีระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของการอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาเสนอแนะนโยบาย เป้าหมายการผลิตและแผนการพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพต่อรัฐมนตรี
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การรวม และการแยกสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันตาม มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ในการรับเข้าสอบ การยกเลิกการสอบ และการควบคุมดูแลสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการ

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะของสถานประกอบการที่จะเข้าร่วมจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ หลักสูตรการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพในสถานประกอบการ ตลอดจน หลักเกณฑ์การฝึกงาน และการเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการ เพื่อขอรับ คุณสมบัติการศึกษาจากสถาบัน

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแล และการให้การรับรองมาตรฐาน สถาบัน และสถานประกอบการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษา แห่งชาติ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการได้รับสิทธิประโยชน์และการเชิดชูเกียรติแก่ สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือองค์กรอื่น ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพระหว่างสถาบันและสถานประกอบการ

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง การทดสอบ การฝึกอบรมและการออกใบรับรองการเป็น ครูฝึกในสถานประกอบการตามมาตรา ๕๕

(๘) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและการกำหนดนโยบายในการระดมทุน ทรัพยากร รายได้ หรือการจัดตั้งกองทุนอื่นต่อรัฐมนตรี

(๙) ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ และดูแลระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันหรือสถาน ประกอบการเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา

(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใดอันอยู่ ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

(๑๑) ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐเป็นส่วนราชการของสถาบันตาม มาตรา ๓/๑ ให้กระทำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคำนึงถึงการประสานความร่วมมือ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้สถาบันตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการทางงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ในการแบ่งส่วนราชการของสถาบันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑
 “มาตรา ๑๖/๑ สภาวิชาชีพ หรือสถาบันทางวิชาชีพอื่นจะออกข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์เพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพโดยมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวก่ายการจัดการศึกษาของสถาบันมิได้”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะ
- (๓) วิทยาลัย
- (๔) สำนัก
- (๕) ศูนย์

สถาบันอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือวิทยาลัย เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๑๖ เป็นส่วนราชการของสถาบันอีกก็ได้

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกลุ่มงานหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากลุ่มงาน

คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชา แผนกวิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือแผนกวิชา

สำนัก หรือศูนย์ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกลุ่มงานหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากลุ่มงาน

มาตรา ๑๘ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานอธิการบดี คณะ วิทยาลัย สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานอธิการบดี คณะ วิทยาลัย สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือวิทยาลัย ให้ทำเป็นข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๙ ภายใต้ขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๖ สถาบันอาจจะรับสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชน สถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดหน่วยงานอื่น หรือสถานประกอบการเข้าสมทบในสถาบันเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพได้ และมีอำนาจให้ประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือปริญญาแก่ผู้ที่ศึกษาจากสถานศึกษาหรือสถานประกอบการ และสำเร็จการศึกษาตามหลักเกณฑ์ของสถาบันได้

การรับเข้าสมทบ และการยกเลิกการเข้าสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การกำกับดูแลสถานศึกษาตามวรรคสองให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๐ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน สถาบันอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและค่าบริการต่าง ๆ ของสถาบัน

- (๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ทูลเกล้าฯ ถวาย
- (๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของสถาบัน
- (๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุ ซึ่งสถาบันปกครอง ดูแลหรือใช้ประโยชน์
- (๕) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือเอกชน หรือองค์กรระหว่างประเทศหรือเงินอุดหนุนอื่นที่สถาบันได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของสถาบัน
- (๖) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งการจัดหารายได้จากการให้บริการและการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของส่วนราชการในสถาบัน

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถาบัน เบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

การบริหารจัดการเกี่ยวกับรายได้ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๒๒/๑ การจัดสรรทรัพยากรในการจัดการศึกษาของสถาบัน การทำคำขอ และการจัดสรรงบประมาณ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) งบบุคลากรซึ่งเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ของบุคลากรในสถาบัน ให้สถาบันทำคำขอเสนอต่อสำนักงานงบประมาณโดยตรง และให้สำนักงานงบประมาณจัดสรรงบประมาณให้เต็มตามกรอบอัตราค่าจ้างบุคลากรของสถาบันแต่ละแห่ง

(๒) งบดำเนินงานและงบรายจ่ายอื่นซึ่งเป็นงบประจํารวมทั้งงบลงทุนอื่นที่ไม่ใช่งบลงทุนตาม (๓) ให้สถาบันทำคำขอเสนอต่อสำนักงานงบประมาณโดยตรง และให้สำนักงานงบประมาณจัดสรรในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปหรืองบลงทุน แล้วแต่กรณี ให้สถาบัน เพื่อให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาโดยคำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๓) งบลงทุนและงบอุดหนุนเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันและการผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทางตามความต้องการของประเทศและเงินอุดหนุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้สำนักงานงบประมาณจัดสรรตามความจำเป็น

(๔) การจัดสรรเงินเข้ากองทุนให้กัยืมดอกเบี้ยต่ำให้แก่สถาบัน เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และการจัดสรรงบประมาณตาม (๓) ต้องทำข้อตกลงการพัฒนาสถาบันกับสำนักงานงบประมาณ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการสภาสถาบันในสถาบันแต่ละแห่งจำนวนไม่เกินยี่สิบเก้าคน ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภาสถาบันซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง
- (๒) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่งได้แก่ อธิการบดี

(๓) กรรมการสภาสถาบันซึ่งเลือกจากผู้แทนครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาอื่น และผู้บริหารสถาบันจำนวนหกคน

(๔) กรรมการสภาสถาบันจำนวนหกคน ซึ่งเป็นผู้แทนขององค์กร ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะกรรมการกลางกลุ่มเกษตรกรแห่งประเทศไทย และอื่นๆ

(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบห้าคนซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสถาบันตามคำแนะนำของนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม (๒) (๓) (๔) ทั้งนี้ ให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้านกฎหมาย การเงินและการงบประมาณ เทคโนโลยี การศึกษา และการอาชีวศึกษา

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการสภาสถาบันเป็นเลขานุการสภาสถาบันโดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบันและให้อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบัน เมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง หรือได้รับการเลือกตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันในประเภทนั้น

(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) สภาสถาบันมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๘) การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๒๓ (๓) เมื่อเกษียณอายุราชการ หรือโอนย้ายสังกัดออกนอกสถาบัน

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันแทนตำแหน่งที่ว่างให้สภาสถาบันประกอบด้วยกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้รับการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง หรือเลือกตั้งแล้วแต่กรณี ให้ผู้ซึ่งได้รับ

การโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้ง หรือเลือกตั้งแล้วแต่กรณี ให้นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันใหม่แล้ว

ให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๕ สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบัน และโดยเฉพาะให้อำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) อนุมัติแผนพัฒนาของสถาบันเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพของสถาบัน ให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติ

(๒) ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของสถาบันเกี่ยวกับการดำเนินการของสถาบัน

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของสถาบันตามมาตรา ๑๗ รวมทั้ง การแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนราชการดังกล่าว

(๔) อนุมัติการรับสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการเข้าสมทบและการยกเลิก การสมทบของสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการดังกล่าว

(๕) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาของสถาบันให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการ การอาชีวศึกษากำหนดและมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบัน

(๖) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตร

(๗) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในการเข้าร่วมดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัย ห้องทดลองหรือห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพกับสถานประกอบการหรือ ภาคเอกชนตามมาตรา ๕๓

(๘) กำกับมาตรฐานการศึกษา ควบคุมคุณภาพ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การจัดการศึกษาของสถาบันให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาทุกระดับ

(๙) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งและถอดถอนนายก สภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๓ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พิเศษ

(๑๐) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และอาจารย์พิเศษ

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อ พิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ใน อำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน

(๑๒) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดหารายได้ ออกข้อบังคับ และวางระเบียบเกี่ยวกับการ บริหารการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน

(๑๓) ให้ความเห็นชอบในการกำหนดตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของสถาบัน

(๑๔) ให้ทำหน้าที่คณะอนุกรรมการข้าราชการครู คณาจารย์ และบุคลากรการอาชีวศึกษา ของสถาบัน

(๑๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับสถาบันที่มีได้ระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ และมาตรา ๒๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๒๖/๑ ให้มีสภาวิชาการประกอบด้วยประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ
ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการทำหน้าที่เลขานุการสภาวิชาการ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง
ของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการตลอดจนการประชุมสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของสถาบัน

มาตรา ๒๖/๒ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอแนะการวางนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการต่อสภาสถาบัน

(๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา การเรียน การสอน
การประเมินผลการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการกำกับมาตรฐานการจัดการศึกษา
การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานด้านวิชาการของสถาบัน

(๓) เสนอแนะการบริการทางวิชาการที่สอดคล้องกับภารกิจของสถาบัน สถานศึกษา
สถานประกอบการ และความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน

(๔) กลั่นกรองหลักสูตรการศึกษาของสถาบันให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่สำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๕) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในการเข้าร่วมดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัย ห้องทดลองหรือ
ห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพกับสถานประกอบการหรือภาคเอกชน
ตามมาตรา ๕๙

(๖) ประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการ และจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทางวิชาการ
ต่อสภาสถาบัน

(๗) เสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา การเปิดสอน การปรับปรุง และการยกเลิก
หลักสูตรการศึกษา และงานเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาของสถาบันเสนอต่อสภาสถาบัน

(๘) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) เสนอแนะ การรับเข้าสมทบ การยกเลิกการเข้าสมทบ สถานศึกษาอาชีวศึกษาอื่นของรัฐ
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน สถาบัน หน่วยงาน องค์กร หรือสถานประกอบการ การจัดการศึกษาร่วมกับ
สถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศรวมทั้งยกเลิกการจัดการศึกษาร่วม

(๑๐) เสนอแนะการกำหนดมาตรฐานภาระงานของผู้บริหารและคณาจารย์ในสถาบันการ
อาชีวศึกษา

(๑๑) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์เสนอสภา
สถาบันเพื่ออนุมัติ

(๑๒) พิจารณาเสนอการให้ประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง และปริญญา

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นใน
เรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภาวิชาการ

(๑๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบันมอบหมาย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและให้มีรองอธิการบดีอย่างน้อยหนึ่งคนกับทั้งอาจมีผู้ช่วยอธิการบดีหนึ่งคนหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่อธิการบดีมอบหมาย ทั้งนี้ ตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้สภาสถาบันสรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เพื่อเสนอให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี โดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้เป็นอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของครู คณาจารย์ และบุคลากรของสถาบัน

มาตรา ๒๙ อธิการบดี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่งอธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภาสถาบันมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่ เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วยและให้มีการเสนอโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งอธิการบดีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๐ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาและได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือ

(๒) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาและได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสี่ปีในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษามาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษารวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๑ อธิการบดีเป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั่วไป และให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน จรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๒) การบริหารงานบุคคล ซึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบคณะกรรมการข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบัน ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน

(๓) จัดทำแผนการดำเนินงาน แผนพัฒนาของสถาบัน งบประมาณประจำปี และตลอดจนติดตามการประเมินผลการดำเนินงานของสถาบัน

(๔) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของสถาบันต่อสภาสถาบัน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน หรือตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีซึ่งรองอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน หากอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีสถาบันซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้นายกสภาสถาบันโดยความเห็นชอบของสภาสถาบันแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี

ให้ผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมาย หรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างรักษาราชการแทนด้วย

มาตรา ๓๓ คณะ วิทยาลัย สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือวิทยาลัย ให้มีคณบดี หรือผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ วิทยาลัย สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือวิทยาลัยนั้น

ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งให้มีรองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่ตามที่คณบดีหรือผู้อำนวยการส่วนราชการนั้นมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๔ ให้ตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ หรือวิทยาลัย รองคณบดี หรือรองผู้อำนวยการของตำแหน่งดังกล่าว เป็นตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาหรือบุคลากรทางการศึกษาแล้วแต่กรณี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ ปริญญามี ๓ ชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.”

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒/๑ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใดและจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ สถานสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองได้”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสถาบันดำเนินการประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษา

มาตรา ๔๙ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนและสถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดหน่วยงานอื่น อาจเข้าร่วมเป็นเครือข่ายของสถาบัน เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือทางวิชาการ การสร้างคุณภาพการอาชีวศึกษาเอกชนให้สอดคล้องกับระบบมาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติ เพื่อสามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถาบันกับสถานประกอบการให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสถาบันกับสถานประกอบการ

มาตรา ๕๒ สถานประกอบการใดที่ประสงค์จะดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อได้รับการรับรองประโยชน์ตามกฎหมาย ทั้งนี้ ให้ถือว่าไม่เป็นการขัดหรือแย้งกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานรูปแบบศูนย์การเรียนตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

การยื่นคำขอและการพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการอาชีวศึกษาในสถานประกอบการให้จัดการสอนตามหลักสูตรการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ หรือจัดการสอนตามหลักสูตรที่สถานประกอบการร่วมกับสถาบันจัดทำขึ้น โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนด

มาตรา ๕๓ สถานประกอบการหรือภาคเอกชนอาจเข้าร่วมดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัย ห้องทดลอง หรือห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพในสถาบันของรัฐหรือเอกชนได้ตามความตกลงของสถาบันและสถานประกอบการนั้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ด้านความร่วมมือในการพัฒนากำลังคน การวิจัยและพัฒนา เพื่อเสริมสร้างมาตรฐานการอาชีวศึกษาและเพิ่มพูนประสบการณ์ของครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาหรือสถาบันให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

รายได้และทรัพย์สินที่เกิดจากการดำเนินการของสถานประกอบการตามวรรคหนึ่งให้เป็นรายได้ของสถาบันและสถานประกอบการนั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการในการเข้าร่วมดำเนินการของสถานประกอบการหรือภาคเอกชนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕๔ สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพ หรือองค์กรอื่นที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ อาจได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังต่อไปนี้

- (๑) การสนับสนุนด้านวิชาการและทรัพยากรตามสมควรแก่กรณี
- (๒) การเชิดชูเกียรติ
- (๓) สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร
- (๔) สิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรียกว่า “กองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ” มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา การพัฒนาบุคลากร และความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย

- (๑) เงินสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๒) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่สถานประกอบการหรือเอกชนมอบให้แก่กองทุนหรือที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้แก่กองทุน

(๓) เงินที่ได้รับจากต่างประเทศ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๔) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นของกองทุน

มาตรา ๕๗ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) การดำเนินงานและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ หลักสูตร กิจกรรม มาตรฐานสถานศึกษาและรูปแบบการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ และการพัฒนาบุคลากร รวมถึงนักเรียนและนักศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบัน สถานประกอบการ และครูฝึกในสถานประกอบการ ตลอดจนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานดังกล่าว

(๒) การให้กู้ยืมแก่ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อใช้จ่ายในการประกอบอาชีพโดยอิสระ

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) การพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอื่น

การเบิกจ่ายเงินกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ให้สถาบันการอาชีวศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรที่สร้างขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑/๑ มาตรา ๖๑/๒ มาตรา ๖๑/๓ มาตรา ๖๑/๔ มาตรา ๖๑/๕ มาตรา ๖๑/๖ และมาตรา ๖๑/๗ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๖๑/๑ ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการตามมาตรา ๕/๑ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๑/๒ ให้นายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน และผู้อำนวยการสถาบันซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๖๑/๓ สถานศึกษาใดที่ยังไม่สังกัดสถาบัน ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดำเนินการรวมเป็นส่วนราชการในสังกัดสถาบันตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดภายในร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๖๑/๔ ในกรณีที่มีการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีคณะกรรมการสภาสถาบัน ประกอบด้วย

(๑) นายกสภาซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่งตั้งจากภาครัฐและเอกชนจำนวน ๗ คน

(๓) กรรมการและเลขานุการซึ่งเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแต่งตั้ง

ให้กรรมการสภาสถาบันตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวจนกว่าจะมีนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งไม่เกินร้อยแปดสิบวันนับจากจัดตั้งสถาบัน

มาตรา ๖๑/๕ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๒๓ (๔) ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโอนสิทธิการครอบครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์จากที่ราชพัสดุ ตลอดจนทรัพย์สินและอสังหาริมทรัพย์อื่นของสถาบันการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่อยู่ในอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้เป็นของสถาบันภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๖๑/๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณและรายได้ของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาเป็นของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๑/๗ สถาบันที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโอนสิทธิการครอบครองที่ราชพัสดุ ตลอดจนทรัพย์สินและอสังหาริมทรัพย์อื่นของสถาบันที่อยู่ในอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้เป็นของสถาบันภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประกาศจัดตั้งสถาบัน”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา กำหนดให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อจัดการศึกษาอบรมวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับปริญญาสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ร่วมส่งเสริมวิชาชีพชั้นสูงที่มีความชำนาญในการปฏิบัติส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม เพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษาและการพัฒนากำลังคนของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติ สมควรส่งเสริมให้สถาบันการอาชีวศึกษามีระบบบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ มีความเป็นอิสระทางวิชาการ บริหารงานทั่วไป บริหารงานบุคคล งบประมาณ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดเริ่มสร้างสรรค์ มีองค์ความรู้ทางวิชาการ ในแขนงต่าง ๆ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก มีการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมให้แก่กลุ่มอุตสาหกรรม เป้าหมาย ตลอดจนสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ และทักษะชั้นสูงในการประกอบอาชีพ สามารถตอบสนองความต้องการของภาครัฐและภาคเอกชนได้อย่างแท้จริง และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและแก้ปัญหาให้แก่สังคมส่วนรวมได้ อันจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้เพื่อประโยชน์และความสอดคล้องในการบริหารงานบุคคลของสถาบัน กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้มีความชัดเจนมากขึ้น ให้สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลของสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา และให้มีคณะกรรมการข้าราชการครู คุณาจารย์และบุคลากรการอาชีวศึกษาเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู คุณาจารย์ และบุคลากรการอาชีวศึกษา

๒.๒ กำหนดให้การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค ระดับเทคโนโลยี นวัตกรรมและวิจัย รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาด้านทักษะวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาระบบทวิภาคี

๒.๓ กำหนดให้สามารถรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันได้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

๒.๔ กำหนดให้สถาบันอาชีวศึกษาเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการทางงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๒.๕ กำหนดให้สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการได้ดังนี้ สำนักงานอธิการบดี คณะ วิทยาลัย สำนัก ศูนย์ ตลอดจนกำหนดให้สถาบันอาจมีรายได้ เช่น เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและค่าบริการต่าง ๆ ของสถาบัน เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของสถาบัน รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุ ซึ่งสถาบันปกครอง ดูแลหรือใช้ประโยชน์ เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือเอกชนหรือองค์กรระหว่างประเทศหรือเงินอุดหนุนอื่นที่สถาบันได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินงานกิจการของสถาบัน เป็นต้น

๒.๖ กำหนดให้การจัดสรรทรัพยากรในการจัดการศึกษาของสถาบัน การทำคำขอ และการจัดสรรงบประมาณ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ งบประมาณซึ่งเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ของบุคลากรในสถาบัน งบดำเนินงานและงบรายจ่ายอื่น งบลงทุนและงบอุดหนุนเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันและการผลิตกำลังคน การจัดสรรเงินเข้ากองทุนให้กัยืมดอกเบี้ยต่ำให้แก่สถาบัน

๒.๗ กำหนดให้มีคณะกรรมการสภาสถาบันในสถาบันแต่ละแห่งจำนวนไม่เกินยี่สิบห้าคน ประกอบด้วย นายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่งได้แก่ อธิการบดี กรรมการสภาสถาบันซึ่งเลือกจากผู้แทนครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาอื่น และผู้บริหารสถาบันจำนวนหกคน กรรมการสภาสถาบันจำนวนหกคน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบห้าคน

๒.๘ กำหนดให้สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ เช่น เสนอแนะการวางนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการต่อสภาสถาบัน เสนอความเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา การเรียน การสอน การประเมินผลการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการกำกับมาตรฐานการจัดการศึกษา การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานด้านวิชาการของสถาบัน เป็นต้น

๒.๙ กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสถาบันดำเนินการประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษา

๒.๑๐ กำหนดให้สามารถจัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถาบันกับสถานประกอบการให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสถาบันกับสถานประกอบการได้

๒.๑๑ กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรียกว่า “กองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ” มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา การพัฒนาบุคลากร และความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้ง ขอบวัตถุประสงค์ การบริหารงาน การงบประมาณ การสนับสนุนการเงินแก่สถาบันอาชีวศึกษา หรือสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร การดำเนินการร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนทางด้านวิชาการ รวมทั้งการจัดระบบการศึกษาแบบทวิภาคีตลอดจนการจัดตั้งศูนย์วิจัยร่วมกับสถานประกอบการได้ โดยเมื่อมีการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว จะส่งผลให้การจัดการอาชีวศึกษาและการพัฒนาบุคลากรของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติ ลดความเหลื่อมล้ำและแก้ปัญหาให้แก่สังคมส่วนรวมได้ อันจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป